

mærksom paa, at det forekommer mig, at Rigsdagen altid har fulgt den Regel, at naar man først fik hovedet Principet, saa burde man ligeoverfor de enkelte Personer, hvem Forandringen i den hidtil fulgte Fremgangsmaade, kom til at gaae ud over, være saa liberal og human som vel muligt. Det lader sig ikke nægte, at Rigsdagen flere Gange har tilstaaet afgaaede constituerede Udskrivningschefer fuld Pension efter Pensionsloven. I forrige Session fandt man det rigtigt at bryde med denne Fremgangsmaade — dog derom taler jeg som sagt ikke —, men det forekommer mig, at naar man saaledes gjorde en Forandring fra de tidligere fulgte Anskuelser og vilde gaae ind paa en ny Vej, saa var der al Dpforsdring til at gjøre det paa en saa human Maade ligeoverfor de enkelte Individier, der kom til at lide derunder, som vel muligt. Jeg skal tilføie, at der i denne Sag forekommer mig at være dobbelt Dpforsdring til være billig og liberal mod den Paagjældende, da han nu er bleven ene tilbage. Sjør dreiede Spørgsmaalet sig om to forhenværende Udskrivningschefer; den ene af disse 2 Mænd, som saa længe vare Gjenstand for Forhandlinger her og i Landsthinget, er gaaet ud af Lovforslaget, idet han har været saa heldig at faae en anden Ansættelse, saa at Spørgsmaalet for hans Bedkommende bortfalder. Den Anden staaer altsaa alene tilbage, og hans Skæbne bliver for saa vidt tungere, som han nu har mistet sin Ulykkesstaalbroder. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at man med Grund tør appellere til det ærede Things blidere Følelser ligeoverfor Statsraad Dvift. Endnu et Ord skal jeg tilføie. Det er, saavidt jeg mindes, blevet gjort gjældende, at man ligeoverfor Statsraad Dvift kunde gaae lidt strengere tilværks, fordi han havde privat Formue og altsaa ikke trængte til saa høi en Pension. Den Paagjældende har anmodet mig om at meddele, at der her er en Bildfarelse tilstede. Han har ganske vist i fordums Tid været en formuende Mand, men den allerførste Deel af hans Formue er forlængst gaaet tabt; han har anvendt den til sine Børns Opdragelse og Udstyr, saaledes at han forfikkver, — hvad jeg efter mit Kjendskab til Forholdene ikke

har Grund til at betvivle —, at han har stor Brug for den Pension, Regjeringen her har bragt i Forslag. Regjeringen har ved at indbringe Forslaget søgt at mægle mellem de Anskuelser, som vandt Overhaand her og et andet Sted. Det blev, som det jo er anført af denne Sags Historieforfatter, i Landsthinget vedtaget, at Statsraad Dvift skulde have 1,500 Rd. i Pension, medens Folkethinget til Slutningen fastholdt, at han kun skulde have 1,200 Rd. Regjeringen har ikke sluttet sig til noget af disse Forslag, hvad jeg troer, man maa erkjende for at være rigtigt. Da der var Strid mellem de to Thing, var det naturligt, at Regjeringen traadte mæglende op. Mæglingsforslaget skulde, naar det havde deelt lige imellem de to Thing, gaae ud paa 1,350 Rd. Regjeringen har imidlertid afrundet Summen opad, Noget, som det forekommer mig, at man vel kan forklare sig, naar man tager billigt Hensyn til de Omstændigheder, jeg har tilladt mig at henlede Dymærksomheden paa. Altsaa ogsaa i denne Henseende foreligger Sagen noget anderledes end tidligere; thi naar man i forrige Session, da Sagen var til sidste Behandling her i Thinget, gjorde gjældende, at der ikke fra det andet Things Side var vist nogen virkelig sand Smødekommun, idet man ikke vilde erkjende, at Dpgivelsen af Principet havde Meget at betyde, da den kun fremtraadte i Skikkelse af 5 Rd. og nogle Skilling, saa maa man dog nu erkjende, at der fra Regjeringens Side virkelig er gjort et ikke ganske ubetydeligt Skridt henimod den Anskuelse, for hvilken Folkethinget endelig bestemte sig, idet det oprindeligt foreslaaede Pensionsbeløb er nedsat ikke med 5, men med 105 Rd. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det ærede Thing nu at bidrage Sit til, at denne Sag kan faae en god, jeg kunde fristes til at sige mindelig Afgjørelse, uden at fremkalde langvarige Forhandlinger mellem Thingene, som det forekommer mig, at Sagen efter sin Gjenstand ikke fortjener.

S. M. Petersen: Jeg troer, at den ærede sidste Taler har Uret, naar han siger; at Thinget gjentagne Gange har bevilget Ud-